

[Ministeren for Grønland.]

ihærdighed gennem snart flere år for at få dette problem taget op. Man har stået noget usikkert over for det, men jeg synes, at der dog med dette lovforslag skulle være en mulighed for at komme et skridt videre frem. Jeg takker også de andre ærede ordførere, som har talt i dag, og som har modtaget lovforslaget så velvilligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om lodsvæsenet.

(Lovforslaget (nr. 118) findes i tillæg A. sp. 1461, fremsættelsen i tidenden sp. 3575).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Pedersen: Det af forsvarsministeren fremsatte lovforslag, der vedrører ændringer i loven om lodsvæsenet, drejer sig, efter hvad jeg har fundet ud af, dels om sproglige og redaktionelle ændringer, dels om bemyndigelsen til forsvarsministeren i lovens § 42, stk. 2, foranlediget af et ønske om en forbedring af lodsernes pensionsordning, som delvis nødvendiggør de før omtalte ændringer. Med andre ord: det, man ønsker, er en ændring af lodsvæsenets pensionsforhold og tillige, at bestemmelsen om afgangsalder senest ved det 70. år også skal gælde hjælpelodser.

Der er flere årsager til, at dette lovforslag er fremsat. Lodsvæsenet fik igennem de ændringer i loven, der fandt sted i 1960, forhøjet afgangsalderen efter ansøgning fra 65 til 67 år. Samtidig indførtes en bestemmelse om, at højeste pension først kunne opnås efter

32 års tjeneste efter det fyldte 35. år i modsætning til tidligere efter 28 års tjeneste og dermed efter det fyldte 63. år. Lodserne gjorde allerede dengang opmærksom på det uheldige i denne ordning, idet de henviste til de betydelige og voksende fysiske krav, der stilles for udøvelse af lodsgerning, ikke mindst fordi skibene bliver større og større og i mange tilfælde skal entres i rum sø i al slags vejr. Dette ville efter deres mening betyde, at de ældre lodser ikke kunne opnå fuld pensionsalder.

Erfaringen har vist, at lodserne havde ret i disse udtalelser. Af 37 lodser, der blev afskediget i perioden 1950-1960, havde 30 lodser opnået 28 års tjeneste eller mere og fik således fuld pension. Derimod havde kun 10 opnået 38 års tjeneste eller derover, som det kræves efter den nugældende lov. Dette forhold ønskedes ændret, og en ændring må anses for rimelig. Man ønskede på daværende tidspunkt at følge den almindelige aldersgrænse også for lodsernes vedkommende, idet de gennem deres pensionsbestemmelser modtager statstilskud til deres pensionskasse.

Siden lovens ændring i 1960 har indførelsen af den økonomiske ordning for tilvejebringelse af de nødvendige midler til gennemførelse af lodspension vist en sådan forbedring af kassens økonomi, at den ville kunne bære en lempelse af de nævnte aldersbestemmelser. Denne lempelse foreslås gennemført således, at hvert års tjenestetid mellem det 63. og 67. år regnes for 2 år ved beregningen af tjenestealderen. Dette indebærer, så vidt jeg kan se, at pensionsalderen for opnåelse af fuld pension, hvis dette lovforslag gennemføres, i alle tilfælde indtræder ved det fyldte 65. år. Jeg går ud fra, at man ved de foretagne undersøgelser har fundet ud af, at det normalt vil betyde, at stort set alle vil opnå den højeste pension.

Finansministeriet har tiltrådt dette forslag på betingelse af statstilskuddets bortfald og har samtidig givet tilslutning til et af et flertal i pensionskassebestyrelsen fremsat forslag om en ordning, hvorefter der ved overskud i pensionskassen — konstateret efter aktuarmæssig opgørelse — kan ydes tillæg til pensionerne. Det er hensigten først at skabe mulighed for at yde tilskud til pensioner beregnet efter de ældre bestem-